gemeente dronten
GEMEENTEBLAD
Officiële uitgave van gemeente Dronten.
Nr. 129005
28 december 2015

Erfgoedverordening 2016

De raad van de gemeente Dronten,
gelezen het voorstel van het college van 27 oktober 2015, No. B15.001443;
gelet op artikel 149 Gemeentewet, de artikelen 3.16 en 9.1 Erfgoedwet en de artikelen 2.1 en 2.2 van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht;
gezien het advies van de raadscommissie van december 2015;

B E S L U I T:
vast te stellen de volgende **Erfgoedverordening 2016**

HOOFDSTUK 1. ALGEMEEN

Artikel 1. Begripsbepalingen

Deze verordening verstaat onder:

a. gemeentelijk monument: een overeenkomstig deze verordening als beschermd gemeentelijk monument aangewezen monument, dat deel uitmaakt van het cultureel erfgoed van de gemeente en van bijzonder belang is door de cultuurhistorische of wetenschappelijke betekenis;
b. gemeentelijk erfgoedregister: de lijst waarop zijn geregistreerd de overeenkomstig deze verordening aangewezen gemeentelijke monumenten;
c. beschermd rijksmonument: monument, dat is ingeschreven in het rijksmonumentenregister;
d. monumentencommissie: de op basis van deze verordening ingestelde commissie met als taak het college op verzoek of uit eigen beweging te adviseren over de toepassing van deze verordening;
e. het college: het college van burgemeester en wethouders.

HOOFDSTUK 2. AANWIJZING GEMEENTELIJKE MONUMENTEN

Artikel 2. Het gebruik van het monument

Bij de toepassing van deze verordening wordt rekening gehouden met het gebruik van het monument.

Artikel 3. De aanwijzing tot gemeentelijk monument

1. Het college kan, al dan niet op aanvraag van een belanghebbende, een monument aanwijzen als gemeentelijk monument.
2. Voordat het college over de aanwijzing een besluit neemt, vraagt het college advies aan de monumentencommissie.
3. De aanwijzing kan geen monument betreffen dat is aangewezen op grond van artikel 3.1 Erfgoedwet.

Artikel 4. Voorbescherming

Met ingang van de datum waarop de eigenaar van een monument de kennisgeving van het voornemen tot aanwijzing als beschermd gemeentelijk monument ontvangt tot het moment dat de aanwijzing en registratie als bedoeld in artikel 7 plaatsvindt, dan wel vaststaat dat het monument niet wordt geregistreerd, zijn de artikelen 10 tot en met 14 van overeenkomstige toepassing.

Artikel 5. Termijnen advies en aanwijzingsbesluit

1. De monumentencommissie adviseert schriftelijk binnen drie weken na ontvangst van het verzoek van het college.
2. Het college beslist binnen acht weken na ontvangst van het advies van de monumentencommissie, maar in ieder geval binnen 12 weken na de adviesaanvraag.
3. Bij overschrijding van de in het eerste lid genoemde termijn wordt de monumentencommissie geacht geadviseerd te hebben.

Artikel 6. Mededeling aanwijzingsbesluit

De aanwijzing als bedoeld in artikel 3, eerste lid, wordt medegedeeld aan degenen die als zakelijk gerechtigden in de kadastrale legger bekend staan.

Artikel 7. Registratie in het gemeentelijk erfgoedregister

1. Het college registreert het gemeentelijke monument in het gemeentelijk erfgoedregister.
2. Het gemeentelijk erfgoedregister bevat de plaatselijke aanduiding, de datum van de aanwijzing, de kadastrale aanduiding en een beschrijving van het gemeentelijke monument.
3. Het gemeentelijk erfgoedregister kan door eenieder worden geraadpleegd.

Artikel 8. Wijzigen van de aanwijzing

1. Het college kan al dan niet op aanvraag van een belanghebbende de aanwijzing wijzigen.
2. Artikel 3, tweede en derde lid, evenals **artikel** 4, 5 en 6 zijn van overeenkomstige toepassing op het wijzigingsbesluit.
3. Indien de wijziging naar het oordeel van het college van ondergeschikte betekenis is, blijft overeenkomstige toepassing, als bedoeld in het tweede lid, achterwege.
4. De inhoud en de datum van de wijziging worden in het gemeentelijk erfgoedregister geregistreerd.

Artikel 9. Intrekken van de aanwijzing

1. Indien het college de aanwijzing intrekt, zijn artikel 3, tweede lid, en artikelen 4, 5 en 6 van overeenkomstige toepassing.
2. Indien er naar het oordeel van het college bijzondere omstandigheden spelen, blijft overeenkomstige toepassing, als bedoeld in het eerste lid, achterwege.
3. De aanwijzing wordt geacht ingetrokken te zijn, indien toepassing wordt gegeven aan artikel 3.1 Erfgoedwet.
4. De intrekking wordt in het gemeentelijk erfgoedregister geregistreerd.

HOOFDSTUK 3. INSTANDHOUDING VAN GEMEENTELIJKE MONUMENTEN

Artikel 10. Instandhoudingbepaling

1. Het is verboden een gemeentelijk monument, als bedoeld in artikel 1, onder a, te beschadigen of te vernielen.
2. Het is verboden zonder vergunning van het college:
   a. een gemeentelijk monument, als bedoeld in artikel 1, onder a, af te breken, te verstoren, te verplaatsen of in enig opzicht te wijzigen;
   b. een gemeentelijk monument, als bedoeld in artikel 1, onder a, te herstellen, te gebruiken of te laten gebruiken op een dusdanige wijze, dat het wordt ontsierd of in gevaar gebracht.
3. Het verbod en de vergunningplicht, als bedoeld in het tweede lid, gelden niet indien het college nadere regels stelt met betrekking tot de wijze waarop werkzaamheden dienen te worden uitgevoerd.

Artikel 11. De schriftelijke aanvraag en doorzending

1. De aanvraag om vergunning als bedoeld in artikel 10, tweede lid en artikel 4.2 Besluit omgevingsrecht en de daarbij te overleggen gegevens en bescheiden moet in tweevoud worden ingediend bij het college.
2. Wanneer een ander bevoegd gezag dan het college een beslissing moet nemen over de aanvraag, dan zal het college de aanvraag, inclusief gegevens en bescheiden, doorzenden naar het juiste bevoegd gezag.

Artikel 12. Termijnen advies en vergunningverlening

1. Het college zendt onmiddellijk een afschrift van de ontvankelijke aanvraag om vergunning voor een gemeentelijk monument aan de monumentencommissie voor advies.
2. Binnen drie weken na de datum van verzending van het afschrift brengt de monumentencommissie schriftelijk advies uit aan het college.
3. Het college beslist binnen acht weken na ontvangst van de aanvraag tot het verlenen van een vergunning, waarbij deze termijn, onder mededeling van verlenging van de termijn aan de aanvrager, met ten hoogste zes weken kan worden verlengd.

Artikel 13. Weigeringsgrond

Een vergunning als bedoeld in artikel 10, tweede lid wordt niet verleend wanneer het belang van de monumentenzorg zich daartegen verzet.

Artikel 14. Intrekken van de vergunning

De vergunning kan door het college worden ingetrokken indien:

a. blijkt dat de vergunning ten gevolge van een onjuiste of onvolledige opgave is verleend;
b. blijkt dat de vergunninghouder de voorschriften bedoeld in artikel 10 niet naleeft;
c. de omstandigheden aan de kant van de vergunninghouder zich zodanig hebben gewijzigd, dat het belang van het monument zwaarder dient te wegen;
d. niet binnen 52 weken van de vergunning gebruik wordt gemaakt.

HOOFDSTUK 4. RIJKSMONUMENTEN

Artikel 15. Vergunning voor beschermd rijksmonument

1. Het college zendt onmiddellijk een afschrift van de ontvankelijke aanvraag om vergunning voor een beschermd rijksmonument aan de monumentencommissie.

2. De monumentencommissie adviseert schriftelijk over de aanvraag binnen drie weken na de datum van verzending van het afschrift.
3. Bij overschrijding van de in het tweede lid genoemde termijn wordt de monumentencommissie geacht geadviseerd te hebben.

HOOFDSTUK 5. OVERIGE BEPALINGEN

Artikel 16. Schadevergoeding

Indien en voor zover blijkt dat een belanghebbende schade lijdt of zal lijden, die redelijkerwijze niet of niet geheel te zijnen laste behoort te blijven, kent het college hem op zijn aanvraag een naar billijkheid te bepalen schadevergoeding toe, wanneer de schade een gevolg is van:

a. de weigering van het college een vergunning als bedoeld in artikel 10 te verlenen;
b. de voorschriften door het college verbonden aan een vergunning als bedoeld in artikel 10;
c. de door het college nader te stellen regels als bedoeld in artikel 10, derde lid.

Artikel 17. Strafbepaling

Degene, die handelt in strijd met artikel 10 van deze verordening, wordt gestraft met een geldboete van de tweede categorie of een hechtenis van ten hoogste drie maanden.

Artikel 18. Toezichthouders

Met het toezicht op de naleving van het bepaalde bij of krachtens deze verordening zijn belast de bij besluit van het college dan wel de burgemeester aan te wijzen personen.

HOOFDSTUK 6. SLOTBEPALINGEN

Artikel 19. Hardheidsclausule

Het college kan in bijzondere gevallen, gelet op de situatie van een belanghebbende, afwijken van de bepalingen in deze verordening, voor zover toepassing van deze verordening leidt tot een onbillijkheid van overwegende aard.

Artikel 20. Inwerkingtreding en overgangsrecht

1. Deze verordening treedt, onder gelijktijdige intrekking van de Erfgoedverordening 2010, in werking op de dag dat de Erfgoedwet in werking treedt.
2. De op grond van de Erfgoedverordening 2010 aangewezen en geregistreerde gemeentelijke monumenten worden geacht te zijn aangewezen en geregistreerd in overeenstemming met de bepalingen uit deze verordening.

3 Aanvragen tot het verlenen van een vergunning die zijn ingediend voor de inwerkingtreding van deze verordening worden behandeld met in achtneming van de Erfgoedverordening 2010.

Artikel 21. Citeertitel

Deze verordening wordt aangehaald als Erfgoedverordening 2016.

Dronten, 17 december 2015
de raad van Dronten,

D. Petrusma MMC mr. A.B.L. de Jonge
griffier voorzitter

A. ALGEMENE TOELICHTING

Cultureel erfgoed is overal aanwezig. In musea, in de bodem, maar ook in onze gebouwde omgeving. Het erfgoed maakt het verleden zichtbaar en is een bron van inspiratie voor nieuwe ontwikkelingen. Daarom is het belangrijk dat het cultureel erfgoed behouden blijft.
Verschillende wetten en regels voor de omgang met ons erfgoed worden met ingang van 1 januari 2016 vervangen door de Erfgoedwet. Hierdoor vermindert de versnippering in de regelgeving en komt er meer structuur in de bescherming van waardevol erfgoed. Samen met de Omgevingswet, die naar verwachting in 2018 in werking treedt, vormt de Erfgoedwet het fundament voor de bescherming van monumenten. De Erfgoedwet bevat de algemene regels voor het behoud van cultureel erfgoed. In de Omgevingswet komen de meer specifieke regels over de instandhouding van monumenten, de omgang met de fysieke leefomgeving en de verlening van vergunningen.
In de verordening zijn geen instandhoudingsbepalingen opgenomen met betrekking tot archeologische terreinen en ruimtelijke structuren. De archeologische terreinen worden beschermd via het archeologiebeleid en de bestemmingsplanprocedures. Ruimtelijke structuren worden beschermd via bestemmingsplannen en welstandsnota's.

B. ARTIKELSGEWIJZE TOELICHTING

HOOFDSTUK 1. ALGEMEEN

Artikel 1. Begripsbepalingen

Sub a
Bij de omschrijving van het begrip 'gemeentelijk monument' is aansluiting gezocht bij de omschrijving van een monument in de Erfgoedwet. De Erfgoedwet definieert monument als "een onroerende zaak die deel uitmaakt van cultureel erfgoed". En cultureel erfgoed wordt weer omschreven als "uit het verleden geërfde materiële en immateriële bronnen, in de loop van de tijd tot stand gebracht door de mens of ontstaan uit de wisselwerking tussen mens en omgeving, die mensen, onafhankelijk van het bezit ervan, identificeren als een weerspiegeling en uitdrukking van zich voortdurend ontwikkelende waarden, overtuigingen, kennis en tradities en die aan hen en toekomstige generaties een referentiekader bieden.
Uitgangspunt in deze verordening is dat onder het begrip 'monument' alleen onroerende zaken worden verstaan. Bij roerende zaken is bescherming lastig, want roerende zaken kunnen meestal eenvoudig worden verplaatst en over de gemeentegrens worden gebracht, waardoor ze buiten de werking van de verordening vallen.

Sub b
Dit betreft het register waarin de gemeente de monumenten registreert die conform de verordening zijn aangewezen. Het opnemen in het register heeft geen rechtsgevolg, want het is niet meer dan een administratieve handeling. De aanwijzing tot gemeentelijk monument, die vooraf gaat aan opneming in het register, heeft wel rechtsgevolgen, omdat het iets betekent voor de rechten en plichten van burgers of bedrijven. De aanwijzing als monument en het opnemen in het register zijn dus twee verschillende handelingen.

Sub c
Naast gemeentelijke monumenten bestaan er ook provinciale monumenten en rijksmonumenten. Een begripsomschrijving van een 'beschermd rijksmonument' moet in de gemeentelijke erfgoedverordening worden opgenomen, want door deze verordening krijgt het college de bevoegdheid om vergunningen te verlenen voor de wijziging of sloop van rijksmonumenten. Op de vergunningverlening voor rijksmonumenten blijven tot de komst van de Omgevingswet de artikelen 11 tot en met 21 van de Monumentenwet 1988 van toepassing.

Sub d
Artikel 9.1 van de Erfgoedwet bepaalt dat de artikelen van de Monumentenwet 1988 over de inschakeling van een monumentencommissie van kracht blijven tot de komst van de Omgevingswet. De wetgever heeft dus bepaalt dat het college niet vrij is om al dan niet een monumentencommissie in het leven te roepen. De monumentencommissie adviseert het college over de aanwijzing van gemeentelijke monumenten.

HOOFDSTUK 2. AANWIJZING GEMEENTELIJKE MONUMENTEN

Artikel 2. Het gebruik van een monument

Het betreft hier vooral de gebruiksmogelijkheden die de eigenaar of gebruiker aan het object toekent. Deze gebruiksmogelijkheden slaan op de constructie en de ligging van het object, maar ook op het feitelijke gebruik van het object. Het specifieke gebruik van kerkelijke monumenten (erediensten) kan

op grond van deze bepaling worden gewaarborgd, zodat geen afzonderlijke regeling voor gemeentelijke kerkelijke monumenten nodig is.

Artikel 3. De aanwijzing tot gemeentelijk monument
Lid 1
De aanwijzing tot gemeentelijk monument en het opnemen in een gemeentelijk erfgoedregister zijn twee verschillende dingen. De aanwijzing heeft rechtsgevolg, het registreren in een erfgoedregister is slechts een administratieve handeling.
Het besluit tot aanwijzing is een discretionaire bevoegdheid van het college. Na afweging van alle belangen kan tot aanwijzing worden besloten. De afweging van de belangen van de rechthebbenden ten opzichte van de te beschermen monumentale waarden moet gemotiveerd in het besluit worden beschreven.
De aanwijzing op zich geeft geen recht op schadevergoeding. De aanwijzing verandert immers over het algemeen niets aan het bestaande gebruik van het monument.
Een aanwijzing heeft echter wel gevolgen voor de mogelijkheden van het toekomstige gebruik van een monument. Immers, de als monument aangewezen onderdelen mogen slechts met een vergunning (zie artikel 10, tweede lid) of op grond van de nadere regels (zie artikel 10, derde lid) worden gewijzigd. Een schadevergoeding kan dan wel aan de orde zijn (zie ook artikel 16 en de toelichting bij artikel 16). Het wijzigen van niet-monumentale onderdelen is alleen vergunningvrij wanneer ook geen omgevingsvergunning is vereist. Het is daarom nodig om bij de aanwijzing van een monument duidelijk te zijn over welke onderdelen worden aangewezen als beschermd monument.

Lid 2
Het college moet het advies inwinnen van de monumentencommissie als bedoeld onder artikel 1, sub d. De verordening bindt het advies niet aan bepaalde voorschriften over vorm en inhoud. Het is aan het college om de taken en de werkwijze van de monumentencommissie vast te leggen.

Lid 3
Monumenten die op grond van een aanwijzing door het rijk of de provincie al in een monumentenregister zijn opgenomen, komen niet voor aanwijzing als gemeentelijk monument in aanmerking.

Artikel 4. Voorbescherming
Dit artikel regelt de voorbescherming voor toekomstige gemeentelijke monumenten zoals die ook voor rijksmonumenten geldt. Dat betekent dat in de periode van kennisgeving van het voornemen van het college om een monument in het gemeentelijk erfgoedregister op te nemen tot het daadwerkelijke aanwijzingsbesluit, de artikelen 10 tot en met 14 van deze verordening van toepassing zijn. Een toekomstig monument mag tijdens de aanwijzingsprocedure niet worden afgebroken, gewijzigd, verplaatst, enzovoorts, zonder een gemeentelijke omgevingsvergunning voor monumenten. Alleen wanneer de eventuele nadere regels (artikel 10, derde lid) dat toestaan, is wijziging zonder vergunning mogelijk.
Het gebruik van de voorbeschermingsprocedure is gebonden aan de motivatieplicht, aangezien hieraan voor de eigenaar of gebruiker financiële consequenties zijn verbonden.
Het inroepen van de voorbescherming van een object is een publiekrechtelijke beperking en een beperkingenbesluit in de zin de van artikel 1, onder a, sub 1 juncto artikel 1, onder b, sub 5 van de Wet kenbaarheid publiekrechtelijke beperkingen onroerende zaken. Daarmee is ook onder meer artikel 13 van deze wet van toepassing wat betreft de aansprakelijkheid van gemeenten voor geleden schade. Daarom moet de gemeente gegronde redenen kunnen aanvoeren voor het inroepen van de voorbescherming.

Artikel 5. Termijnen advies en aanwijzingsbesluit
In dit artikel worden de termijnen genoemd waarbinnen de monumentencommissie moet adviseren (lid 1) en het college een beslissing moet nemen (lid 2). Door de besluitvorming aan een termijn te binden, weten alle belanghebbenden waar ze aan toe zijn. Wanneer de monumentencommissie niet of niet binnen de termijn adviseert, dan kan het college toch een besluit nemen (lid 2 en lid 3).
Artikel 5 bevat geen bepalingen over bekendmaking van het besluit, omdat de Algemene wet bestuursrecht (Awb) dat afdoende regelt (afdeling 3.6 Awb).

Artikel 6. Mededeling aanwijzingsbesluit
De ontvangst van de mededeling van het college is voor alle bij het monument betrokken belanghebbenden relevant. Dit artikel regelt overigens niet specifiek dat de aanwijzing wordt bekendgemaakt aan de eigenaar van het monument of de aanvrager van de aanwijzing, omdat de Awb dat al bepaalt (afdeling 3.6 Awb).

Artikel 7. Registratie in het gemeentelijk erfgoedregister
De registratie van de aanwijzing is een administratieve handeling, geen besluit. De bedoeling van het erfgoedregister is om een ieder snel inzicht te geven in welke zaken als gemeentelijk monument zijn aangewezen.

Artikel 8. Wijziging van de aanwijzing
Op grond van dit artikel is het mogelijk om de aanwijzing van gemeentelijke monumenten te wijzigen (lid 1). Hiervoor geldt dezelfde voorbereidingsprocedure als voor de aanwijzing zelf (lid 2), tenzij de wijziging van ondergeschikte betekenis is (lid 3). Wijzigingen van de aanwijzing worden doorgevoerd in het gemeentelijk erfgoedregister (lid 4).

Artikel 9. Intrekken van de aanwijzing
Dit artikel geeft de mogelijkheid om de aanwijzing van gemeentelijke monumenten in te trekken (lid 1). Voor intrekking van de aanwijzing is het advies van de monumentencommissie nodig, tenzij sprake is van bijzondere gevallen, bijvoorbeeld spoedeisende gevallen. Monumenten waarvan de aanwijzing is ingetrokken (omdat ze zijn gesloopt of anderszins volledig teloor gegaan), worden door het college uit het register verwijderd. Daarnaast regelt lid 3 dat monumenten niet dubbel aangewezen en geregistreerd kunnen zijn in het geval dat het object ook als rijksmonument of provinciaal monument is aangewezen en geregistreerd. In dat geval vervalt de gemeentelijke aanwijzing en registratie als monument.

HOOFDSTUK 3. INSTANDHOUDING VAN GEMEENTELIJKE MONUMENTEN

Artikel 10. Instandhoudingbepaling
Artikel 10 gaat alleen over de instandhouding van gemeentelijke monumenten. De vergunningverlening door het college voor de wijziging van rijksmonumenten is immers geregeld in de artikelen van de Monumentenwet die in het overgangsrecht van de Erfgoedwet (artikel 9.1 Erfgoedwet) van kracht blijven tot de komst van de Omgevingswet. Ook geldt artikel 15 van deze verordening. Het is verstandig de vergunningverlening voor rijksmonumenten en gemeentelijke monumenten procedureel en inhoudelijk zoveel mogelijk op elkaar af te stemmen.
Voor een aanvraag tot het verlenen van een omgevingsvergunning voor gemeentelijke monumenten is van belang dat het verkrijgen van gegevens en ontbrekende gegevens geregeld is in de Awb (artikel 4:2 respectievelijk 4:5 en 4:15 Awb).
In lid 3 van artikel 10 wordt voor het college de mogelijkheid geschapen om nadere regels te stellen die in de plaats kunnen komen van het verbod uit het eerste lid en de vergunningplicht uit het tweede lid. De bepaling over het stellen van nadere regels valt buiten de Wabo, want de Wabo gaat alleen over vergunningen en ontheffingen. Voor de nadere regels blijft het college het bevoegde gezag. Het zal hierbij vooral gaan om wijzigingen aan gemeentelijke monumenten die niet van ingrijpende aard zijn. Het reguliere onderhoud kan bijvoorbeeld in nadere regels worden opgenomen, zodat burgers niet voor relatief eenvoudige wijzigen een vergunningprocedure moeten starten. In de nadere regels kunnen expliciet de situaties worden benoemd waarin een burger of bedrijf geen vergunning hoeft aan te vragen. Wanneer duidelijk is wat het toetsingskader is voor grote (niet reguliere) wijzigingen aan een monument, kan ook dit toetsingskader in algemene regels worden opgenomen, zodat burgers nog minder administratieve lasten krijgen. In de nadere regels (uitvoeringsrichtlijnen of programma´s van eisen) kunnen de uitgangspunten, functionele toetsing en aanwijzingen in het kader van de monumentenzorg worden opgenomen. Hierbij dient de bouwkundige en monumentale kwaliteit (behoud van het monument) voorop te staan. Voorts staat het voeren van (voor)overleg centraal bij dit artikel, zodat maatwerk kan worden geleverd.

Artikel 11. De schriftelijke aanvraag en doorzending
Een aanvraag voor een omgevingsvergunning kan op grond van het Besluit omgevingsrecht (Bor) zowel digitaal als op papier worden ingediend. Bedrijven kunnen echter in beginsel uitsluitend een aanvraag langs elektronische weg indienen. Voor kleine bedrijven kan hiervoor een uitzondering worden gemaakt. Het Bor bepaalt dat in het kader van de vermindering van de administratieve lasten voor burgers en bedrijven het bevoegd gezag bij een schriftelijke aanvraag maar maximaal 4 exemplaren van de aanvraag en de daarbij behorende bescheiden mag opvragen. In bepaalde gevallen kan op grond van het derde lid van artikel 4.2 Bor hiervan worden afgeweken. Er moet dan sprake zijn van twee of meer adviezen of verklaringen van geen bezwaar.
Soms is niet het college, maar de provincie of het rijk het bevoegd gezag voor het nemen van een beslissing over de aanvraag voor een omgevingsvergunning. In dat geval stuurt het college de aanvraag door naar het juiste bevoegd gezag (lid 2).

Artikel 12. Termijnen advies en vergunningverlening
Op grond van artikel 3.7 Wabo is bij de voorbereiding van een omgevingsvergunning de reguliere voorbereidingsprocedure van toepassing. De reguliere voorbereidingsprocedure sluit voor het overgrote deel aan bij titel 4.1 van de Awb. De procedure vangt aan met een verplichte ontvangstbevestiging na het ontvangen van een aanvraag. Indien de verstrekte gegevens en bescheiden onvoldoende zijn voor de beoordeling van de aanvraag, stelt het college de aanvrager in de gelegenheid de aanvraag binnen de door et college gestelde termijn aan te vullen. Het college geeft van de aanvraag met vermelding van de ontvangstdatum kennis in een of meer dag-, nieuws- of huis-aan-huisbladen of op een andere geschikte wijze. Het college moet op grond van artikel 3.9 Wabo binnen acht weken een beslissing op de aanvraag nemen. De termijn van acht weken kan met maximaal zes weken worden verlengd. In deze

periode moet het college eventuele derdebelanghebbenden de mogelijkheid geven om zienswijzen in te brengen.
Het college kan 'andere instanties' aanwijzen die in de gelegenheid worden gesteld advies uit te brengen. Hierbij kan onder meer gedacht worden aan de monumentencommissie.
Voor het uitbrengen van advies is voor de monumentencommissie een termijn van drie weken opgenomen. Van belang is dat de adviseur in de gelegenheid moet worden gesteld om advies uit te brengen. Het is echter aan de adviseur om te bepalen of hij van deze gelegenheid gebruik wil maken. Het uitblijven van een advies staat het nemen van een besluit niet in de weg. Wordt het advies niet binnen de gestelde termijn gegeven dan kan het college de procedure vervolgen.
In lid 3 van artikel 3.9 van de Wabo is een positieve fatale beslistermijn opgenomen (lex silencio positivo). Deze positieve fatale beslistermijn houdt in dat de overschrijding van de beslistermijn leidt tot een omgevingsvergunning van rechtswege. De omgevingsvergunning wordt conform de aanvraag verleend.
De omgevingsvergunning treedt in werking met ingang van de dag na haar bekendmaking.
Het definitieve besluit wordt gepubliceerd en zes weken ter inzage gelegd en opengesteld voor bezwaar.

Artikel 13. Weigeringsgrond
De vergunning kan worden geweigerd wanneer er een strijdigheid is met het belang van de monumentenzorg.

Artikel 14. Intrekken van de vergunning
Dit artikel bevat de mogelijke gronden om een vergunning in te trekken. Wanneer de omstandigheden bij de vergunninghouder ten aanzien van het monument wijzigen (onder c), dan zou bij een nieuwe belangenafweging, de belangen van het monument voor kunnen gaan. In dat geval moet het college mogelijkheden hebben om de vergunning in te trekken.

HOOFDSTUK 4. RIJKSMONUMENTEN

Artikel 15. Vergunning voor beschermd rijksmonument
Lid 1
De procedure voor de afgifte door het college van de vergunning voor rijksmonumenten staat in hoofdstuk 2 paragraaf 2 van de Monumentenwet 1988 (die conform het overgangsrecht in artikel 9.1 Erfgoedwet van kracht blijft tot de komst van de Omgevingswet), paragraaf 3.3 van de Wabo en afdeling 3.4 van de Awb. Bij de vergunning voor rijksmonumenten is de uitgebreide openbare voorbereidingsprocedure van toepassing. Hierin verschilt de omgevingsvergunning voor rijksmonumenten van de omgevingsvergunning voor gemeentelijke monumenten. Voor een vergunning als bedoeld in artikel 10 (gemeentelijk monument) dient namelijk de reguliere procedure gevolgd te worden.
Door dit onderscheid in procedures is de beslistermijn voor beide omgevingsvergunningen niet gelijk. Door de komst van de Wabo wordt de kring van belanghebbenden vergroot. Gedurende de termijn van terinzagelegging kan iedereen een zienswijze indienen. Voorheen konden alleen belanghebbenden zienswijzen indienen.

L id 2 en lid 3
De monumentencommissie moet bij de aanvragen om vergunning voor rijksmonumenten worden ingeschakeld. Om te voorkomen dat dit wettelijke vereiste door het ontbreken van het advies van de monumentencommissie tot moeilijkheden leidt bij de afgifte van de vergunning, is in lid 3 bepaald dat de monumentencommissie geacht wordt te hebben geadviseerd na het verstrijken van de in lid 2 gestelde adviestermijn.

HOOFDSTUK 5. OVERIGE BEPALINGEN

Artikel 16. Schadevergoeding
De Afdeling rechtspraak van de Raad van State heeft uitgemaakt dat een erfgoedverordening zonder een schadevergoedingsregeling rechtsgeldig is (BR 86,604). Het principe 'de veroorzaker betaalt', zoals dat in de memorie van toelichting van de Wet op de archeologische monumentenzorg is verwoord, staat bij de afweging tot toekenning van schadevergoeding voorop en geldt voor alle in dit artikel genoemde onderdelen (a t/m c). De gemeente zal zelf per geval moeten afwegen wat redelijk en billijk is. In deze verordening is gekozen voor een schadevergoedingsbepaling waarin de specifieke gevallen zijn opgenomen op grond waarvan het college mogelijk een schadevergoeding aan een belanghebbende kan toekennen.
Er is geen procedure voorgeschreven voor het bepalen van een vergoeding. De procedure op grond van afdeling 6.1 Wro juncto afdeling 6.1 Bro kan worden toegepast, maar voordat daartoe wordt besloten is het zinvol een inschatting te maken van de schade ten opzichte van de kosten en omvang van deze procedure.

Artikel 17. Strafbepaling

Deze strafbepaling is met de komst van de Wabo alleen nog van toepassing op de nadere regels die het college kan stellen op grond van artikel 10, derde lid. De strafbaarstelling van de omgevingsvergunning voor gemeentelijke monumenten is geregeld in de Wet economische delicten (Wed). Het handelen zonder vereiste omgevingsvergunning of in strijd met de voorschriften daarvan wordt aangemerkt als economisch delict.

Artikel 18. Toezichthouders

Toezichthouders worden in artikel 5:11 Awb omschreven als personen die bij of krachtens wettelijk voorschrift belast zijn met het houden van toezicht op de naleving van een wettelijk voorschrift. Daarom is de mogelijkheid om toezichthouders aan te wijzen opgenomen in de erfgoedverordening.
In artikel 5:13 Awb is het evenredigheidsbeginsel neergelegd, wat inhoudt dat een toezichthouder zijn bevoegdheid slechts mag uitoefenen voor zover dit redelijkerwijs voor de vervulling van zijn taak noodzakelijk is. Een toezichthouder kan daarom niet te allen tijde gebruik maken van alle bevoegdheden die in de Awb standaard aan toezichthouders worden toegekend. Steeds zal de afweging gemaakt moeten worden of het voor de vervulling van zijn taak redelijkerwijs noodzakelijk is. Bepalend hiervoor is de aard van het voorschrift op de naleving waarvan een toezichthouder moet toezien.
Op basis van artikel 5:15 Awb is een toezichthouder bevoegd elke plaats te betreden met uitzondering van woningen zonder toestemming van de bewoner. 'Plaats' is daarbij een ruim begrip en omvat niet alleen erven en andere terreinen, maar ook gebouwen (niet-woningen). Nadrukkelijk zij hier vermeld dat het college op grond van dit artikel niet zelf opsporingsambtenaren aanwijst als bedoeld in artikel 141 Strafvordering. Dat kan en hoeft het college ook niet te doen aangezien artikel 142 lid 1 sub c Wetboek van Strafvordering regelt dat bij verordening aangewezen toezichthouders ook opsporingsbevoegdheid toekomt. Deze buitengewone opsporingsambtenaren hebben in de regel een opsporingsbevoegdheid voor een beperkt aantal strafbare feiten.

HOOFDSTUK 6. SLOTBEPALINGEN

Artikel 19. Hardheidsclausule

Het opnemen van een hardheidsclausule in deze verordening opent de mogelijkheid voor het college om, in gevallen waarin toepassing van een artikel van de verordening een onbillijkheid van overwegende aard zou opleveren, dat artikel buiten toepassing te laten of daarvan af te wijken. Het afwijkende besluit van het college moet altijd binnen de doelstellingen van de verordening passen. De toepassing van de hardheidsclausule moet beperkt blijven tot individuele gevallen. Het gebruik van dit artikel is slechts in uitzonderlijke gevallen mogelijk.

Artikel 20. Inwerkingtreding en overgangsrecht

De Erfgoedverordening 2016 treedt in werking op de dag dat de Erfgoedwet in werking treedt. Vanaf die dag is sprake van de Erfgoedverordening 2016. Het artikel regelt tevens het overgangsrecht.

Artikel 21. Citeertitel

Dit artikel noemt de naam van de verordening.